

Omar ibn al-Khattab (må Allah vara nöjd med honom) antog Islam

Omar antog Islam efter att 39 män och 23 kvinnor hade konverterat. Det sägs även att han antog Islam efter 40 män och 11 kvinnor, och en annan uppgift anger att han antog Islam efter 45 män och 21 kvinnor, oavsett så är han en av de sextio första som omfamnade islam.

Han var en man med ett tåligt yttre och antog Islam efter muslimernas migration (Hijra) till Abyssinien.

Berättelserna om hans inträde i Islam

al-Tirmidhi återberättade genom Ibn Omar att Profeten (må Allahs frid vara över de båda) sade:

"O Allah, stärk [ÄRA] Islam med en av de två männen Du älskar allra mest: med Omar ibn al-Khattab, eller med Abu Jahl ibn Hisham."

Imam Ahmad berättade genom Omar: *"Jag gick ut för att möta [I negativ aspekt] Guds sändebud (må frid och välsignelser vare över honom) och fann att han redan hade gått före mig till moskén. Så jag ställde mig bakom honom, och han inledde med recitationen av Surah al-Haqqah [Kapitel 69]. Jag började undra över Koranens uppbyggnad och sade: 'Vid Allah, detta är poesi, precis som Quraysh har sagt.' Därefter reciterade han [följande]: 'Detta är orden från en ädel sändebud och inte från en poets mun - ni kommer sällan att tro på dessa tecken.' Så slog Islam bestämt rot i mitt hjärta."*

Berättelsen om Omar och hans syster och orsaken till hans namn al-Farouq

Abu Nu'aym, i verket *ad-Dala'il* «الدلائل», och Ibn Asaker återberättade genom Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med de båda) följande:

"Jag frågade Omar (må Allah vara nöjd med honom): 'Varför blev du kallad al-Farouq?' Han svarade: 'Hamza antog Islam tre dagar före mig.' Jag gick till moskén, och strax därefter skyndade sig Abu Jahl till Profeten (må Allahs frid vare över honom) för att förbanna honom. Han informerade sedan Hamza, som tog sin pilbåge och begav sig in till Qurayshs krets där Abu Jahl befann sig. Där lutade han sig mot sin båge mittemot Abu Jahl. När Abu Jahl såg honom kände han omedelbart igen det onda i hans ansikte och sade: 'Vad är det med dig, O

Abu 'Amara?' Hamza lyfte bågen, slog till mot hans handled så att den avhuggits och blodet flödade. Quraysh ordnade därefter situationen av fruktan för ondska, medan Profeten (må Allahs frid vara över honom) var gömd i huset hos al-Arqam ibn Abi al-Arqam al-Makhzumi.' Så skyndade sig Hamza ditt och antog Islam."

Tre dagar senare, när någon från al-Makhzumi dök upp, sade jag: "Vill du överge den religion dina fäder följde och istället anta Muhammeds religion?" Han svarade: "Om du gör det, har redan den som är betydligt större än jag i räkning på dig gjort det."

Jag frågade: "Och vem är det då?"

Han svarade: "Din syster... och och hennes man."

Därför skyndade jag mig och hörde viskningar. Jag gick in och sade: "Vad är det här?" Samtalet fortsatte mellan oss tills jag nästa slog sönder min systers man så han blödde. Då trädde min syster fram och sade: "Det var just så, trots din motvilja."

När jag såg blodet blev jag generad och satte mig. Jag sade: "Visa mig den här boken." Hon svarade: "Endast de renades händer får röra den." Så reste jag mig och tvättade mig, och de framhöll ett ark med texten: "**Bismillah al-Rahman al-Rahim.**" Jag sade: "Vackra, rena namn: '**Taha**' - Vi har inte uppenbarat Koranen för dig för att du ska plågas av att höra att Han har de mest sublimes namnen." Med dessa ord fylldes mitt hjärta av vördnad och jag undrade: "Är det från detta? Har Quraysh flytt?" Jag antog därmed Islam och frågade: "Var är Guds sändebud?" Hon svarade: "Han befinner sig i huset hos Al-Arqam."

Jag gick då och slog på dörren. Folket samlades, och Hamza ropade: "Vad är det ni håller på med?" De svarade: "Omar!" Hamza sade: "Omar? Öppna dörren för honom! Om han kommer in har vi vunnit honom, men om han drar sig tillbaka ska vi döda honom." När Profeten frid vare över honom hörde detta, gick han ut. Då läste Omar Trosbekännelse - ett tydligt tecken på hans inträde i Islam - och de i huset utropade en Takbir så kraftfull vilket fick folket i Mecka höra dess ekandet.

Jag sade: "O Allahs Sändebud, är vi inte på den rätta vägen?" Han svarade: "Jo."

Då undrade jag: "Så varför ska vi dra oss tillbaka och gömma oss?" Vi gick ut i två grupper - jag i ena gruppen och Hamza i den andra - ända tills vi steg in i moskén. När Quraysh såg mig och Hamza fylldes de av en djup nedstämdhet. Den dagen gav Profeten mig smeknamnet al-Farooq, eftersom han tydligt skiljde mellan sanningen och falskheten.

Ibn Sa'd, berättade genom Zhakwan Han sade: "Jag frågade Aisha: 'Vem gav Omar

smeknamnet *al-Farouq*?' Hon svarade: 'Det var Profeten (må Allahs frid vare över honom) som gav det.'

Ibn Majah och al-Hakem återberättade genom Ibn Abbas må Allah vara nöjd med de båda: "När Omar antog Islam steg Gabriel ned och sade: 'O Muhammad, himlens invånare gläder sig åt att Omar har antagit Islam.'"

al-Bazzar och al-Hakem (som klassade denna berättelse som autentisk) berättade genom Ibn Abbas må Allah vara nöjd med de båda: "Efter att Omar hade konverterat till islam sa de polyteistiska: 'Idag har folket fått jämvikt mot oss.' Och då uppenbarade Allah: 'O du Profet, Allah är tillräcklig för dig och för de troende som följer dig.'"

al-Bukhari berättade genom Ibn Mas'ud må Allah vara nöjd med honom: "Vi har fortsatt att vara stolta och hedersamma sedan Omar antog Islam."

Ibn Sa'd och al-Tabarani återberättade genom Ibn Mas'ud må Allah vara nöjd med honom att han sade: "Att Omar antog Islam var en seger, medan hans migration [Hijra] var en triumf, och hans ledarskap en barmhärtighet. Jag minns att vi inte ens kunde be i huset (Ka'ba) förrän Omar antog Islam. När han antog Islam bekämpade han dem så kraftfullt att de övergav sina positioner, och vi var ensamma kvar att be."

Ibn Sa'd och al-Hakem återberättade genom Hudhayfah må Allah vara nöjd med honom att han sade: "Då Omar antog Islam var Islam som en man som närmade sig - dess klarhet blev mera klart hela tiden, och då Omar blev mördad blev Islam som en man som drog sig tillbaka - dess klarhet minskade ju längre bort den befann sig."

Al-Tabarani berättade genom Ibn Abbas må Allah vara nöjd med de båda att: "Den första att offentligt proklamera Islam var Omar ibn al-Khattab." [Hadithens berättakedja (isnād) är god.]

Ibn Sa'd berättade genom Suhaib följande: "Då Omar antog Islam må Allah vara nöjd med honom trädde Islam fram och kändes uppenbart, och sändebuden kallade ut till hans religion öppet. Vi satt i en krets runt huset, rörde oss genom det, bland de som tidigare hade behandlat oss hårt, och upprepade en del av det budskap han yttrade."

Omar antog Islam under det sjätte året av profetskap, han var 26 år gammal, han deltog i slaget vid Badr och i samtliga strider vid sidan av Profeten frid vare över honom och hans familj). Profeten ingick dessutom ett brödraskap med både honom och Abu Bakr, och det sägs också att ett sådant band upprättades mellan honom och 'Uwaym ibn Sa'idah."

